

QUINA EUROPA?

José Montilla

El pròxim 20-F, al votar el projecte de Constitució europea, els ciutadans elegirem un futur per a Europa, és a dir, elegirem el nostre propi futur. La qüestió és escollir si volem fer un pas més en la integració política d'Europa, o si en canvi considerem suficients les metes aconseguides. Des dels seus orígens, el projecte europeu ha avançat progressivament, passant de constituir un simple mercat compartit de carbó i acer de sis països (CECA) a la realitat actual de 450 milions de persones que comparteixen un mercat interior, una moneda i un conjunt de polítiques agrícoles, de desenvolupament regional i de cohesió social. Hem recorregut un llarg camí que la passió i la voluntat de ser europeus ens exigeix de continuar.

L'opció del no és una opció conservadora. Significa, en la pràctica, tornar a la paràlisi institucional, tornar al Tractat de Niça, tornar al passat. Els que prometen defensar un no prenyat de futur, de transformació i de més europeisme oculten que no és aquest el debat real que s'ha desenvolupat durant el treball de la Convenció redactora o en el Parlament europeu. Un debat que a Europa exigeix escollir entre continuar avançant en la integració o frenar aquest procés històric que va arrencar fa mig segle. Aquesta és la qüestió sobre la qual es pronunciaran els 25 països de la Unió Europea, també el nostre.

Els que optem pel sí considerem els nivells d'integració aconseguits fins avui com un valuós punt de partida. Han estat positius per arribar fins on som en l'actualitat, però són insuficients per seguir avançant, per donar resposta als nous desafiaments del segle XXI. Desafiaments mediambientals amb implicacions globals, desafiaments migratoris que impulsen els profunds desequilibris del planeta, desafiaments econòmics davant la incorporació de nous actors mundials (la Xina, l'Índia, el Brasil), desafiaments geopolítics davant les polítiques més unilateralistes i militarment més intervencionistes dels Estats Units i el desafiament del terrorisme fonamentalista internacional. Però també noves oportunitats derivades del desenvolupament científic i

tecnològic, i de la progressiva configuració d'una consciència ciutadana mundial solidària i activa.

La Constitució que votarem el dia 20 ofereix una resposta compromesa i valenta a aquests desafiaments i oportunitats. Una resposta que es construeix en primer lloc sobre una sòlida ciutadania europea que defineix el seu pòsit comú en una molt avançada carta de drets fonamentals. Que explicita i consagra un conjunt de valors de la Unió --drets humans, dignitat humana, llibertat, democràcia, igualtat, solidaritat-- que s'erigeixen al seu torn com un model davant la resta de la humanitat. Una Constitució que afirma un model de progrés econòmic que promou la cohesió social i la sostenibilitat mediambiental. Per això, dir sí a la Constitució de tots els europeus significa recolzar les reformes institucionals que aprofundeixen la democràcia a Europa i posen les bases per constituir la nova Europa com un actor fort i decisiu al món. Aquesta és l'Europa que volem. L'Europa del sí per seguir avançant.

Article publicat a EL PERIÓDICO el 12/2/2005